

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทแรกของสัตตกูรคือการละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** ทำไมลูกๆ ถึงไม่มีความปรารถนาใดๆ ในเวลานี้?
- คำตอบ:** เพราะลูกทุกคนอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาทางร่างกายของลูก ในเวลานี้จะถูกทำลาย เวลานั้นลูกไม่ต้องการสิ่งใด ลูกต้องกลายเป็นชอทานอย่างสมบูรณ์ หากลูกสวมสิ่งใดที่มีราคาแพง สิ่งนั้นก็จะดึงดูดภัยพิบัติของลูก แล้วลูกก็จะเฝ้าแต่ติดกับอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม เมื่อลูกทำความเพียรพยายามและกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะได้รับอำนาจในการปกครองโลก

โอมชานติ ลูกๆ นั้ที่นี้เป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ15 นาทีและบาบาก็ทำให้ลูกนั้ที่นี้เป็นเวลา 15 นาทีด้วยเช่นกันเพื่อที่ว่าลูกจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและลูกจดจำพอ ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้นแล้วลูกก็ไม่ได้รับคำสอนเหล่านั้นอีกเลย ในยุคทอง ลูกจะไม่ได้รับการบอกให้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ เพียงสัตตกูรเดียวเท่านั้นที่พูดเช่นนั้นและมีคำกล่าวถึงท่านว่าสัตตกูรผู้เดียวพาลูกข้ามฟากและคนอื่นทำให้ลูกจมน้ำ พอกำลังทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณที่นี้ ท่านเองมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ในการที่จะอธิบายแก่ลูกพอพูดว่า พ่อคือพ่อของลูกดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านไม่จำเป็นจะต้องปราศจากร่างและจดจำพอ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่จะจดจำท่าน มีหลายคนที่เป็นของศาสนาเทพนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจอย่างดีมากและอธิบาย พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของลูกทั้งหมดและท่านก็เต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน ความรู้คงอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณนำเสนอการต่างๆไป พ่อมีสันสการ์เหล่านั้นอยู่แล้ว ลูกทั้งหมดเชื่อว่าท่านคือพ่อ คุณสมบัติพิเศษอื่นที่ท่านมีก็คือท่านมีความรู้ดั้งเดิมนั้น ท่านคือเมล็ด เช่นที่พ่อนั้ที่นี้และอธิบายแก่ลูกดั่งนั้นลูกต้องนั่งและอธิบายแก่ผู้อื่น พ่อคือเมล็ดของโลกมนุษย์และท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและผู้ที่ไม่ได้มีความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของทั้งต้นไม้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้ของต้นไม้นี้ เมล็ดของต้นไม้นี้คือพ่อผู้ที่มีชื่อว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เหมือนกับต้นมะม่วง เมล็ดของมะม่วงนั้นจะถูกเรียกว่าผู้สร้างของต้นมะม่วง ราวกับว่าเมล็ดนั้นคือพ่อแต่เมล็ดแต่นั้นไม่ใช่สิ่งมีชีวิต หากเมล็ดนั้นมีชีวิตอยู่มันก็จะรู้ว่าทั้งต้นไม้ออกมาจากมันอย่างไร แต่เมล็ดนั้นไม่มีชีวิต เมล็ดนั้นถูกเพาะอยู่ใต้ดิน ผู้เดียวนี่คือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านอาศัยอยู่เบื้องบน ลูกกลายเป็นเมล็ดที่ยิ่งใหญ่ ลูกได้รับความรู้จากพ่อ ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นกัน ลูกต้องการสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีอาณาจักรของเทพในสวรรค์ ราชาราชินี ผู้ที่ยากไร้และผู้ที่ยั่งคั่ง ปวงประชาทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นในอาณาจักรได้อย่างไร? เวลานั้นลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไรและใครกำลังก่อตั้ง พระเจ้ากำลังก่อตั้ง พ่อพูดว่า ลูกๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้น สิ่งนั้นก็เกิดขึ้นตามแผนของละคร ทุกคนถูกผูกไว้กับละคร พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อถูกผูกโดยละคร พ่อก็ได้รับบทบาที่เช่นกันและพ่อก็เล่นบทบาทนั้น ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านได้ชื่อว่าพ่อสูงสุด ผู้อื่นทั้งหมดเรียกได้ว่าเป็นพี่น้องเพศชาย ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อ ครู และลูก ท่านคือพ่อสูงสุด ครู และเป็นสัตตกูรด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ต้องไม่ถูกลืม อย่างไรก็ตามลูกๆ ลืมเนื่องจากอาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ในไม่ช้ามันก็จะปรากฏให้เห็นว่าลูกแต่ละคนนั้นทำความเพียรพยายามอย่างไร และไม่ว่าลูกจะจดจำพอหรือไม่ และไม่ว่าลูกจะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือไม่ ก็สามารถจะเข้าใจได้จากกิจกรรมของใครบางคนว่าเขาฉลาดในความรู้หรือไม่ พ่อไม่ได้พูดอะไรกับใครโดยตรงในกรณีที่เขาสันสติและซุนมัวไม่พอใจเกี่ยวกับสิ่งที่บาบาพูดและสิ่งที่ผู้อื่นพูด พ่อสามารถบอกได้ว่าผู้นั้นผู้นี้กำลังทำงานรับใช้อย่างไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับงานรับใช้ พ่อมาและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เป็นลูกๆ ที่ต้องจดจำพอ วิชาของการจดจำระลึกถึงนั้นยาก พ่อสอนโยคะและความรู้แก่ลูก ความรู้นั้นง่ายตายมาก เป็นในการจดจำระลึกถึงที่ลูกๆ ลืมเหลว พวกเขากลับมามีสำนักที่เป็นร่าง แล้วพวกเขาก็ได้มีความคิดขึ้นมา เช่น ฉันต้องการสิ่งนี้ฉันต้องการสิ่งที่ดีมากขึ้น พ่อพูดว่า ที่นี้ลูกอยู่ในการถูกเนรเทศ เวลานั้นลูกต้องไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ดั่งนั้นลูกไม่สามารถจะสวมใส่อะไรเช่นนั้น(ราคาแพง) เวลานั้นลูกอยู่ในการเนรเทศ หากลูกมีสิ่งต่างๆ ทางโลกเช่นนั้นสิ่งเหล่านั้นก็จะดึงดูดลูกแม้แต่ว่าร่างก็จะดึงดูดลูกและทำให้ลูกเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถจะได้รับอำนาจในการปกครองโลกโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกได้ทำความเพียรพยายามและจะทำความเพียรพยายามต่อไปตามลำดับกันไปเป็นเวลาวงจรแล้ววงจรเล่า ผลลัพธ์ก็จะได้รับการเปิดเผยอย่างต่อเนื่อง

เนื่อง ในโรงเรียนเช่นกันก็มีการโยกย้ายนักเรียนไปตามลำดับกันไป ครูก็จะเข้าใจว่าคนนั้นคนนั้นทำความเพียรพยายามที่ดี เขามีความใส่ใจในการสอนผู้อื่นเขามีความรู้สึกลึกซึ้ง ที่นั่นได้มีการโยกย้ายเขาจากชั้นเรียนหนึ่งไปสู่อีกชั้นเรียนหนึ่งแล้ว ก็ไปสู่ชั้นที่สองและจากนั้นก็ชั้นที่สาม ที่นี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อลูกมีความก้าวหน้าต่อไป ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเท่าไร ทุกสิ่งก็ยิ่งมีการเปิดเผยมากขึ้นเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมายลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าบางคนก็กลายเป็นราชาและราชินีและคนอื่นก็กลายเป็นสิ่งอื่น ปวงประชามากมายก็ได้มีการสร้างขึ้นเช่นกัน ทุกสิ่งสามารถจะรู้ได้จากกิจกรรมของพวกเขาว่าผู้นั้นอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างไร? ผู้นั้นมีความรักต่อพ่อมากแค่ไหน ลูกต้องรักพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่พี่น้องเพศชาย ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากความรักพี่น้อง ลูกทั้งหมดกำลังจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป นี่คือสิ่งหลักๆ ลูกจะได้รับพลังกำลังด้วยการจดจำระลึกถึง แต่ละวันแบบเตอร์ของลูกก็จะได้รับการชำระอย่างต่อเนื่องเพราะลูกสั่งสมความรู้ ลูกศรยังคงถูกยิงอย่างต่อเนื่อง แต่ละวันลูกเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้าตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้เดียวนี้คือพ่อ ครู และสัตคุรุเท่านั้นที่ให้คำสอนแก่ลูกเพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครสามารถให้คำสอนเหล่านี้ได้ พวกเขาทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครได้รับความรู้ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นพ่อ ครูหรือคุรุ ทุกคนกำลังเล่นบทบาทของเขาเอง ลูกเฝ้าดูสิ่งนี้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกต้องมองดูการละเล่นทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกต้องแสดงด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สร้าง ผู้กำกับและเป็นนักแสดง ชีพบาบาและแสดง ท่านคือพ่อของทุกคน ท่านมาและให้มรดกแก่ลูกสาวลูกชายทั้งหมด ท่านคือพ่อผู้เดียวเท่านั้นและดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย มรดกนี้ได้รับจากพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่ได้เก็บสิ่งใดของโลกนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า สิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นทั้งหมดนั้นสูญสลาย เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นจดจำธาตุบราห์ม นั่นคือพวกเขาจดจำบ้าน พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม นั่นเรียกว่าความไม่รู้ สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดถึงการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเป็นสิ่งที่ผิด ไม่ว่าพวกเขาจะสร้างวิธีใดขึ้นมาทั้งหมดนั้นก็ผิด พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่แสดงให้ลูกเห็นหนทางที่ลูกต้อง พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชาตามแผนของละคร บางคนพูดว่าสิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของเรา บาบทำให้เราสามารถเปิดปากของเราด้วย! โปรดมีเมตตานี้! พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของการที่บาบาจะทำสิ่งใดเช่นนี้ สิ่งหลักคือการที่ลูกต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติทั้งหมดของมนุษย์เป็นสิ่งผิด เพราะทุกคนมีกิเลสทั้งห้าในตัวเขา ในขณะที่ลูกลงมาเรื่อยๆ ลูกก็ยังคงผิดต่อไปเรื่อยๆ ดูซิว่าผู้คนนั้นเฝ้าแต่ใช้พลังลึกลับมากมายเพียงใด ไม่มีความสุขในสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นคือความสุขชั่วคราว สิ่งนั้นเรียกว่าความสุขที่เป็นเหมือนกับมุลกาหนึ่งหยด ลูกต้องอธิบายภาพบันไดและต้นไม้อย่างดีมาก ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครจากศาสนาใดก็ตามว่า ผู้ก่อตั้งศาสนาของคุณมาในเวลานั้นๆ พระคริสต์จะมาในเวลานั้น ผู้ที่เคยเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นก็จะชอบศาสนาและจะมาที่นั่นในทันที ที่เหลือก็จะเป็นเช่นนั้น ดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำความเพียรพยายามได้อย่างไร มนุษย์ก็นำมนุษย์เข้าไปในตะแลงแกง แต่ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว นี่เป็นตะแลงแกงที่แสนหวานมาก สติปัญญาของดวงวิญญาณเชื่อมโยงในโยคะกับพ่อ ดวงวิญญาณได้รับการบอกให้จดจำพ่อ ตะแลงแกงเหล่านี้คือตะแลงแกงแห่งการจดจำระลึกถึง พ่ออาศัยอยู่เบื้องบน ท่านรู้ว่าพวกเราเป็นดวงวิญญาณและพวกเราต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ร่างกายนี้ต้องมีการละทิ้งที่นี้ ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกกำลังทำอะไรขณะที่นี้? ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปอยู่เหนือเสียง พ่อพูดว่า ทุกคนต้องมาหาพ่อ ดังนั้นท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ความตายนั้นรับได้เพียงครั้งเดียวและความตายนั้นที่จริงแล้วไม่ได้เป็นบุคคลที่มาและรับใครไปเลย ทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ดวงวิญญาณจากไปด้วยตนเองในเวลาของเขา พ่อให้พาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของลูกทั้งหมดคือการกลับบ้าน การละร่างของลูกนั้นก็เรียกว่าการตาย เมื่อร่างกายตายดวงวิญญาณก็จากไป เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ บาบได้โปรดมาและพาพวกเราไปจากโลกนี้เถิด พวกเราไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นี้อีกต่อไป เวลานี้ตามแผนของละครพวกเราต้องกลับไป ผู้คนพูดว่า บาบ มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ พวกเราไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นี้อีกต่อไป นี่คือโลกที่สกปรกมาก ทุกคนต้องตายอย่างแน่นอน เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน เวลานั้นลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ความตายจะไม่มาหาลูก ลูกไปอย่างมีความสุข คัมภีร์ทั้งหมดๆ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและคัมภีร์เหล่านั้นจะมีขึ้นอีกครั้ง นี่คือเรื่องที่มีศรัทธามากของละคร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในเวลานี้ เทปนี้ นาฬิกาเหล่านี้ ทั้งหมดนั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง ไม่จำเป็นต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ การชำระของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกหมายความว่าสิ่งนั้นชำระเหมือนเดิมทุกประการ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้งและลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่สามารถจะมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในสิ่งนี้ ลูกเข้าใจทุกสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นครู และเป็นสัตคุรุด้วยเช่นกัน ไม่สามารถมีมนุษย์เป็นเช่นนั้นได้ ลูกเรียกผู้นี้ว่าบาบา ลูกเรียกท่านว่าประชาบิดา บราห์มา ผู้นี้ก็พูดเช่นกันว่า ลูกจะไม่สามารถ

มรดกจากฉัน บาบูกานธีจีไม่ใช่วีรบุรุษของปวงประชา พ่อพูดว่า อย่าสับสนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ บอกพวกเขาว่า: พวกเราไม่ได้เรียกบราห์มาว่าพระเจ้าหรือเทพ พ่อได้บอกพวกเขาแล้วว่าท่านเข้ามาในผู้ใดในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขาในสภาพของการปลดเกษียณของเขาเพื่อที่จะชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ คุณภาพต้นไม้และท่านกำลังยืนอยู่ที่ยอดสุดนั้น อย่างไรก็ตาม ทุกคนนั้นอยู่ในสภาพตมโประธานของความเสื่อมโทรมของตนเองโดยสิ้นเชิง ผู้นี้ก็กำลังยืนอยู่ในสภาพที่ตมโประธานด้วยเช่นกันและมีรูปลักษณะเดียวกันเหล่านั้น พ่อเข้ามาในตัวเขาและให้ชื่อเขาว่าบราห์มา มิฉะนั้นแล้วจงบอกเราชื่อว่าชื่อบราห์มาจากไหน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และผู้ที่เป็นบริสุทธิ์ เทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้นใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่กำลังจะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่านี้เป็นเรื่องที่มีศรัทธามากที่ต้องเข้าใจ ผู้ที่(บราห์มา)ได้กลายเป็นผู้หนึ่ง(วิษณุ)ในหนึ่งวินาทีแล้วเขาก็ใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นผู้หนึ่ง(บราห์มา) พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งและสอนเขา ลูกก็ศึกษาเช่นกัน มีราชวงศ์ของเขาด้วยเช่นกัน มีวัดที่สร้างให้แก่ลักษมีและนารายณ์และราเดและกฤษณะด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าราเดและกฤษณะเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชายองค์แรกผู้ที่ต่อมากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ จากขอทานผู้หนึ่งจะกลายเป็นเจ้าชาย และแล้วเจ้าชายก็กลายเป็นขอทาน เรื่องเหล่านี้ง่ายตายมาก! เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดอยู่ในรูปภาพทั้งสองนี้ ผู้หนึ่งกลายเป็นสิ่งนั้น เนื่องจากเป็นคู่พวกเขาจึงถูกแสดงให้เห็นด้วยสีแขน ซึ่งเป็นหนทางของครอบครัว เพียงสัปดาห์เท่านั้นที่พวกเขาข้ามฟากไป พ่ออธิบายให้กับลูกอย่างชัดเจนมากแต่ลูกก็ต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน หากลูกจะต้องถามสามีคนหนึ่งเกี่ยวกับภรรยาของเขา หรือถามภรรยาเกี่ยวกับสามีของเธอ แต่ละคนก็จะบอกลูกทันทีว่าอีกฝ่ายหนึ่งมีข้อบกพร่องอะไร พวกเขาก็จะพูดว่า ผู้นี้รับกวนฉันในเรื่องนี้ หรือที่ทั้งสองกำลังก้าวเดินไปด้วยกันได้ดี หรือพวกเขาจะพูดว่า เราทั้งสองก็ไม่ได้รับกวนกันและกัน เพราะเราทั้งสองกำลังก้าวไปด้วยกันอย่างเป็นมิตรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บางคนก็พยายามทำให้อีกคนหนึ่งล้มลง พ่อพูดว่า ลูกต้องเปลี่ยนธรรมชาติของลูกให้ดี ทุกคนนั้นมีธรรมชาติหรือลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เหล่าเทพมีธรรมชาติที่สูงส่ง ลูกรู้ทุกสิ่งเหล่านี้ ไม่มีสงครามระหว่างปีศาจกับเทพ ผู้คนของโลกเก่าจะสามารถพบปะกับผู้คนของโลกใหม่ได้อย่างไร พ่อพูดว่า ผู้คนนั้นและเขียนเรื่องราวที่ได้เคยเกิดขึ้นในอดีตและสิ่งเหล่านั้นก็ถูกเรียกว่าเรื่องเล่า เทศกาลทั้งหมด ฯลฯ อ้างถึงเวลานี้ พวกเขาได้เฉลิมฉลองเทศกาลเหล่านั้นตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองเทศกาลในยุคทอง เรื่องทั้งหมดนี้ต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างลูกๆ จึงล้มหลายประเด็น ความรู้นั้นง่ายตาย ความรู้ทั้งหมดสามารถซึมซับได้ในเจ็ดวัน ก่อนอื่นใดต้องมีการใส่ใจต่อการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่กำลังแสดงละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ จงเฝ้าดูการละเล่นทั้งหมดในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่าได้สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ขณะที่เห็นสิ่งใดในโลกนี้อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกจดจำสิ่งนั้น

2. เปลี่ยนธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจของลูกและสร้างสมธรรมชาติที่สูงส่ง เป็นผู้ที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในขณะที่ลูกก้าวไปอย่าได้ทำให้ใครเป็นทุกข์

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความพอใจจะหลอมรวมผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจไว้ในหัวใจของลูก และมีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์ในผู้เดียว
สมองเป็นสถานที่เก็บสติปัญญา แต่หัวใจคือสถานที่สำหรับผู้เป็นที่รัก คู่รักบางคนใช้หัวใจของพวกเขาเป็นอย่างมาก แต่บัณฑิตาพอใจกับผู้ที่หัวใจที่ซื่อสัตย์ ดังนั้นจึงเป็นหัวใจและผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจที่รู้ถึงประสบการณ์ของหัวใจ ผู้ที่รับใช้และความทรงจำระลึกถึงด้วยหัวใจของพวกเขาต้องทำงานที่หนักนั้นเป็นนอกลองและพวกเขาสัมผัสกับความพึงพอใจมากขึ้น ผู้ที่ทำงานด้วยหัวใจจะร้องเพลงของความพอใจอยู่เสมอ พวกเขามีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียวตามเวลา

คติพจน์: ในเวลาอมฤต นิ่งด้วยสติปัญญาที่กระจ่างชัด และลูกจะได้สัมผัสกับวิธีการใหม่ๆ ของการทำงานรับใช้

*** โอม ชานติ ***